

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2020. október 1.*

„Előzetes döntéshozatal – Emberi felhasználásra szánt, kötelező orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek – Online értékesítés – Gyógyszertár internetes oldalára vonatkozó reklám – Korlátozások – A bizonyos mennyiséget meghaladó megrendelés esetén adott árengedmény tilalma és a fizetett reklámszolgáltatás igénybevételének tilalma – Gyógyszertár internetes oldalán történő első rendelés jóváhagyása előtt az egészségi állapotra vonatkozó kérdőív beteggel való kitöltetésének kötelezettsége – A közegészség védelme – 2000/31/EK irányelv – Elektronikus kereskedelem – A 2. cikk a) pontja – Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás – A 2. cikk h) pontja – Szabályozott terület – 3. cikk – Származási ország elve – Eltérések – Igazolás – A közegészség védelme – A gyógyszerészeti szakma méltóságának védelme – A túlzott gyógyszerfogyasztás megelőzése”

A C-649/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) a Bírósághoz 2018. október 15-én érkezett, 2018. szeptember 28-i határozatával terjesztett elő

az **A**

és

Daniel B,

az **UD,**

az **AFP,**

a **B,**

az **L**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírójaként eljárva, L. S. Rossi, J. Malenovský (előadó) és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. október 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az A képviseletében K. Nordlander advokat és A. Robert avocate,
- Daniel B, az L, a B, az AFP és az UD képviseletében M. Guizard és S. Beaugendre avocats,
- a francia kormány képviseletében A.-L. Desjonquères, R. Coesme és E. Leclerc, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviseletében V. Karra, A. Dimitrakopoulou és E. Tsaousi, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében L. Aguilera Ruiz, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviseletében M. K. Bulterman és M. L. Noort, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében F. Thiran, Sipos A. és S. L. Kaléda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. február 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 34. cikk, a 2011. június 8-i 2011/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2011. L 174., 74. o.; helyesbítés: HL 2015. L 124., 16. o.) módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; helyesbítések: HL 2006. L 235., 24. o.; HL 2014. L 239., 81. o.; a továbbiakban: 2001/83 irányelv) 85c. cikkének, és a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 3. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az egyrészt az A, egy Hollandiában közforgalmú gyógyszertárat, valamint egy kifejezetten francia ügyfélkört megcélzó internetes oldalt üzemeltető, holland jog szerinti társaság, másrésztől Daniel B, az UD, az AFP, a B és az L (a továbbiakban: Daniel B és társai), franciaországi közforgalmú gyógyszertárak üzemeltetői, továbbá franciaországi gyógyszerészek szakmai érdekeit képviselő egyesületek közötti jogvitában annak tárgyában terjesztették elő, hogy az A sokoldalú és széles körű reklámkampány útján az említett internetes oldalára vonatkozó promóciót folytatott a francia ügyfelek körében.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 98/34 irányelv

- 3 Az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.; a továbbiakban: 98/34 irányelv) 1. cikke első bekezdésének 2. pontja a következőket írja elő:

„Ezen irányelv alkalmazásában az következő meghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

- 2) »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás.”

A 2000/31 irányelv

- 4 A 2000/31 irányelv (18) és (21) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:

„(18) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel; ezek a tevékenységek különösen áruk online eladását foglalhatják magukban; [...]

[...]

(21) A szabályozott terület alkalmazási köre nem sérti az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatos jövőbeni közösségi harmonizációt és a közösségi jognak megfelelően nemzeti szinten elfogadásra kerülő jövőbeni jogszabályokat; a szabályozott terület csak az online tevékenységekkel, mint például az online tájékoztatással, online reklámozással, online vásárlással, online szerződéskötéssel kapcsolatos követelményeket szabályozza [...].”

- 5 Ezen irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdésének szövege a következő:

„(1) Ez az irányelv a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.

(2) Ez az irányelv az (1) bekezdésben megállapított célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben közelít egymáshoz bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó, a belső piaccal, a szolgáltatók letelepedésével, a kereskedelmi tájékoztatással, az elektronikus úton kötött szerződésekkel, a közvetítő szolgáltatók felelősségével, a magatartási kódexekkel, a jogviták peren kívüli rendezésével, a bírósági keresetekkel és a tagállamok közötti együttműködéssel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.”

- 6 Az említett irányelv 2. cikkének a) pontja a 98/34 irányelv 1. cikke első bekezdésének 2. pontja szerinti szolgáltatásokként határozta meg az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat”.
- 7 A 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelvnek az alkalmazásában:

h) »szabályozott terület«: a tagállamok jogrendszerében meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek, vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak.

i. A szabályozott terület azokat a követelményeket tartalmazza, amelyeket a szolgáltatónak a következők tekintetében teljesítenie kell:

- információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdése, mint például a minősítésekkel, engedélyezéssel vagy bejelentéssel kapcsolatos követelmények,
- információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység folytatása, mint például a szolgáltató magatartásával kapcsolatos követelmények, a szolgáltatás minőségével, illetve tartalmával kapcsolatos követelmények, ideértve a reklámozásra és a szerződésekre alkalmazandókat is, vagy a szolgáltató felelősségével kapcsolatos követelmények;

ii. A szabályozott terület nem tartalmaz olyan követelményeket, mint:

- az árura mint olyanra alkalmazandó követelmények,
- az áruk leszállítására alkalmazandó követelmények,
- a nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények.”

- 8 Ezen irányelv „Belső piac” című 3. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak a szabályozott területbe.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazható a mellékletben említett területekre.

(4) A tagállamok tehetnek a (2) bekezdéstől történő eltérésre irányuló intézkedéseket egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézkedés:

i. szükséges a következő okok egyike miatt:

- közrend, különösen a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése, ideértve a kiskorúak védelmét és a faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás és az egyének emberi méltóságának megsértése elleni harcot,
- közegészség-védelem;
- közbiztonság, ideértve a nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekek védelmét;

- a fogyasztók védelme, ideértve a befektetők védelmét is;
 - ii. egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányul, amely az i. alpontban említett célokat sérti, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti;
 - iii. az említett célokkal arányos;
- b) a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a büntügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, a tagállam:
- felkérte az (1) bekezdésben említett tagállamot, hogy intézkedjen, és az utóbbi ezt nem tette meg, vagy az intézkedések nem voltak megfelelőek,
 - közölte a Bizottsággal és az (1) bekezdésben említett tagállammal, hogy ilyen intézkedést szándékozik tenni.

[...]

- 9 Az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] tagállamok biztosítják, hogy a valamely szabályozott szakma képviselője által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás részét képező vagy ilyen szolgáltatásnak minősülő kereskedelmi tájékoztatás alkalmazása akkor legyen engedélyezhető, ha azok megfelelnek [helyesen: ha az megfelel] a szakmai szabályoknak, így különösen az adott szakma függetlenségére, méltóságára és megbecsülésére, a szakmai titoktartásra, valamint az ügyfelekkel és a szakma többi képviselőjével szembeni tisztességre vonatkozó szabályoknak”.

A 2001/83 irányelv

- 10 A 2001/83 irányelv „Lakossági távértékesítés” című VIIa. címében található 85c. cikke kimondja:

„(1) Az orvosi rendelvénnyhez kötött gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre történő kínálását tiltó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésére – a [98/34] irányelvben meghatározottak szerint – az alábbi feltételek mellett kerül sor:

- a) a gyógyszereket kínáló természetes vagy jogi személy az érintett személy székhelye szerinti tagállam nemzeti jogszabályaival összhangban engedéllyel rendelkezik vagy jogosult a lakossági gyógyszerellátásra, valamint a távértékesítésre is;

- b) az a) pontban említett személy legalább az alábbi adatokat bejelentette a székhelye szerinti tagállamnak:

[...]

- c) a gyógyszerkészítmények a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban megfelelnek a rendeltetési hely szerinti tagállam nemzeti jogszabályainak;

- d) a [2000/31] irányelvben foglalt tájékoztatási előírások sérelme nélkül a gyógyszereket kínáló honlap legalább a következőket tartalmazza:

[...]

(2) A tagállamok a közegészségügy védelme alapján az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre kínált gyógyszerek területükön történő kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó feltételeket írhatnak elő.

[...]

(6) A [2000/31] irányelv és az e címben foglalt előírások sérelme nélkül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett személyeken kívül minden más, a gyógyszereket az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre felajánló és a területükön működő személyre hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki.”

11 A 2001/83 irányelv „Reklámozás” című VIII. címe, illetve „Tájékoztatás és reklámozás” című VIIIa. címe tartalmazza az említett irányelv 86–88. cikkét, illetve 88a.–100. cikkét.

12 A 2001/83 irányelv 88. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja:

„A tagállamok megtiltják azoknak a gyógyszereknek a nyilvános reklámozását, amelyek:

a) a VI. címnek megfelelően csak orvosi rendelvényre kaphatók”.

Az (EU) 2015/1535 irányelv

13 A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.) 2015. október 7-i hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta a 98/34 irányelvet.

14 A 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja a következőket mondja ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

b) »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás.”

15 A 2015/1535 irányelv 10. cikkének második bekezdése értelmében a 98/34 irányelvre való hivatkozásokat ezentúl a 2015/1535 irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni.

A francia jog

A közegészségügyről szóló törvénykönyv

16 A code de la santé publique (közegészségügyről szóló törvénykönyv) R.4235-22. cikke értelmében „[t]ilos a gyógyszerészek számára az ügyfélkör szakmai méltósággal ellentétesnek tekintett eljárásokkal és eszközökkel történő megkeresése”.

17 Ugyanezen törvénykönyv R. 4235-64. cikke rögzíti, hogy „[a] gyógyszerész semmilyen eljárással vagy eszközzel nem buzdíthatja betegeit a túlzott gyógyszerfogyasztásra”.

Az gyógyszerkiadás helyes gyakorlatáról szóló rendelet

- 18 Az arrêté du 28 novembre 2016 relatif aux bonnes pratiques de dispensation des médicaments dans les pharmacies d'officine, les pharmacies mutualistes et les pharmacies de secours minières, mentionnées à l'article L. 5121-5 du code de la santé publique (a gyógyszerek közforgalmú, szövetkezeti és bányászati egyesületi gyógyszertárakban történő kiadásának a közegészségügyről szóló törvénykönyv L. 5121-5. cikkében említett helyes gyakorlatáról szóló, 2016. november 28-i rendelet, JORF 2016. december 1., 25. sz. szöveg; a továbbiakban: a gyógyszerkiadás helyes gyakorlatáról szóló rendelet) mellékletének „A gyógyszerek elektronikus kereskedelmére vonatkozó kiegészítő szabályok” című 7. szakaszában található, „Gyógyszerészeti tanács” című 7. 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A gyógyszerek elektronikus kereskedelmére szolgáló internetes oldalt oly módon kell kialakítani, hogy gyógyszert csak akkor lehessen kiadni, ha a megrendelés jóváhagyása előtt lehetőséget biztosítottak a beteg és az érintett gyógyszertár gyógyszerésze közötti interaktív kommunikációra. A beteg által feltett kérdésre adott automatizált válasz tehát nem elegendő a beteg egyedi esetéhez igazodó tájékoztatás és tanácsadás biztosításához.

A gyógyszerésznek szüksége van a beteg bizonyos személyes adataira ahhoz, hogy meggyőződhessen arról, hogy a megrendelés megfelel a beteg egészségi állapotának, és hogy feltárhassa az esetleges ellenjavallatokat. Ezért az első rendelés jóváhagyása előtt a gyógyszerész az interneten rendelkezésre bocsát egy kérdőívet, amelyben a beteg életkorára, súlyára, magasságára, nemére, folyamatban lévő kezeléseire, allergiás kórtörténetére, az ellenjavallatokra, és adott esetben a terhességre vagy a szoptatásra vonatkozó kérdések szerepelnek. A betegnek tanúsítania kell ezen információk hitelességét.

A kérdőívet az első rendelés alkalmával, a megrendelés jóváhagyásának folyamata során kell kitölteni. Ha a kérdőívet nem töltötték ki, nem lehet gyógyszert kiadni. A gyógyszerész ezt követően a megrendelés jóváhagyása előtt jóváhagyja a kérdőívet, ezzel igazolva, hogy tudomást szerzett a beteg által szolgáltatott információkról.

A kérdőív aktualizálását minden megrendelés során fel kell ajánlani.

[...]”

A műszaki szabályokról szóló rendelet

- 19 Az arrêté du 28 novembre 2016 relatif aux règles techniques applicables aux sites Internet de commerce électronique de médicaments (a gyógyszerek elektronikus kereskedelmére szolgáló internetes oldalakra vonatkozó, a közegészségügyi törvénykönyv L. 5125-39. cikkében hivatkozott technikai szabályokról szóló, 2016. november 28-i rendelet; JORF, 2016. december 1., 26. sz.; a továbbiakban: a technikai szabályokról szóló rendelet) mellékletének „A gyógyszerek elektronikus kereskedelmére szolgáló internetes oldalak funkciói” címet viselő 1. szakasza úgy rendelkezik, hogy „[t]ilos a keresőmotorok vagy ár-összehasonlító díjfizetés ellenében nyújtott reklámszolgáltatásának igénybevétele”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 20 Az A egy holland jog szerinti társaság, amelyet Hollandiában közforgalmú gyógyszertár működtetésének tevékenységével vettek nyilvántartásba. E társaság emellett gyógyszerek és drogériai termékek online értékesítésével is foglalkozik több internetes oldal útján, amelyek egyike elsősorban francia fogyasztókhoz szól. Az ezen az internetes oldalon keresztül forgalmazott gyógyszerek Franciaországban forgalombahozatali engedéllyel rendelkeznek, és azokhoz nem szükséges kötelező orvosi rendelvény.

- 21 A ily módon a francia fogyasztók felé irányuló reklámkampányt folytatott az online gyógyszerértékesítési tevékenység vonatkozásában. E kampány magában foglalta, hogy távértékesítést folytató más kereskedők által kézbesített csomagokban reklámprospektusokat helyezett el (úgynevezett „piggyback mailing” módszer), valamint postai reklámleveleket küldött. A fent említett internetes oldalon az A olyan promóciós ajánlatokat is közzétett, amelyek alapján bizonyos összeg fölötti rendelés esetén árengedményt biztosított a rendelés teljes árából, továbbá fizetett reklámszolgáltatást vásárolt a keresőmotor-szolgáltatóknál.
- 22 Daniel B és társai keresetet indítottak az A-val szemben a tribunal de commerce de Paris (párizsi kereskedelmi bíróság, Franciaország) előtt a megítélésük szerint a gyógyszerek online értékesítésére és reklámozására vonatkozó francia szabályok megsértéséből származó jogtalan előnszerzéssel megvalósított tisztességtelen versenytől eredő káruk megtérítése iránt.
- 23 Az A álláspontja szerint e szabályozás rá nem alkalmazható, mivel közforgalmú gyógyszerári tevékenységének székhelye Hollandiában van, és a francia fogyasztók részére elektronikus kereskedelem útján értékesíti a termékeit.
- 24 2017. július 11-i ítéletében a tribunal de commerce de Paris (párizsi kereskedelmi bíróság) megállapította, hogy a francia ügyfeleknek címzett internetes oldal létrehozása a holland jog hatálya alá tartozik. E bíróság szerint azonban a közegészségügyről szóló törvénykönyv R. 4235-22. és R. 4235-64. cikkét alkalmazni kell a más tagállamban letelepedett azon társaságokra, amelyek az interneten keresztül francia betegek részére értékesítenek gyógyszereket. Márpedig az A azáltal, hogy hirdetési anyagait a gyógyszerárán kívül több mint hárommillió példányban terjesztette, a gyógyszerész szakmához méltatlan eszközökkel, e rendelkezések megsértésével kereste meg a francia ügyfélkört. A tribunal de commerce de Paris (párizsi kereskedelmi bíróság) ebből azt a következtetést vonta le, hogy e rendelkezések megsértése tisztességtelen versenymagatartásnak minősül, mivel az A-t a többi piaci szereplő hátrányára gazdasági előnyhöz juttatta.
- 25 Az A ezen ítélet ellen a cour d’appel de Paris-hoz (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) fellebbezett, arra hivatkozva, hogy a közegészségügyről szóló törvénykönyv R. 4235-22. és R. 4235-64. cikke vele kapcsolatban nem alkalmazható. E rendelkezések sértik a származási ország szabályai alkalmazásának a 2000/31 irányelv 3. cikkében és a 2001/83 irányelv 85c. cikkében foglalt elvét, valamint az áruk EUMSZ 34. cikkben biztosított szabad mozgását, amelyeket nem igazol a közegészség védelme.
- 26 A cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) előtt Daniel B és társai kérik a tribunal de commerce de Paris (párizsi kereskedelmi bíróság) ítéletének helybenhagyását, annyiban, amennyiben e bíróság a francia jogot alkalmazta a gyógyszer-értékesítéssel kapcsolatos reklámokra, és az A által folytatott erőteljes reklámtevékenységet, mind annak a gyógyszerészi szakma méltóságával ellentétes jellege, mind a túlzott gyógyszerfogyasztásra buzdító tartalma miatt „tisztességtelen versenymagatartásnak” minősítette. Daniel B és társai ezen ítélet ezt meghaladó részében történő megváltoztatását kérik, arra hivatkozva, hogy a közegészségügyi törvénykönyv és a gyógyszerkiadás helyes gyakorlatáról szóló rendelet a fizetett reklámszolgáltatásnak az A általi igénybevételét is szabályozza. Ez utóbbiak azt állítják, hogy a gyógyszerek online értékesítésének reklámozására vonatkozó, a közegészségügyi törvénykönyvből eredő korlátozásokat a gyógyszerészi szakma méltóságának és becsületének védelmére irányuló cél igazolja. Véleményük szerint e korlátozások arányosak ezen elérni kívánt célkitűzéssel, amely maga is a közegészség védelmével függ össze.
- 27 E körülmények között a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„[...] [A]z európai uniós jogi szabályozás, nevezetesen

– az EUMSZ 34. cikk,

- a [2001/83] irányelv 85c. cikkének rendelkezései, [és]
- a [2000/31] irányelv 3. cikkének belső piaci klauzulája

alapján valamely [európai] uniós tagállam a területén előírhatja-e, hogy azok a gyógyszerészek, akik másik tagállam állampolgárai, kötelesek betartani:

- a közegészségügyről szóló törvénykönyv R. 4235–22. cikkének jelenlegi változata értelmében az ügyfélkör szakmai méltósággal ellentétesnek tekintett eljárásokkal és eszközökkel történő megkeresésére vonatkozó tilalomra;
- a közegészségügyről szóló törvénykönyv R. 4235-64. cikkének jelenlegi változata értelmében a betegek túlzott gyógyszerfogyasztásra történő buzdításának tilalmára;
- a [gyógyszerkiadás helyes gyakorlatáról szóló rendelet és a technikai szabályokról szóló rendelet] értelmében a tagállam hatósága által meghatározott, gyógyszerek kiadására vonatkozó helyes gyakorlatok betartására irányuló kötelezettségre, így többek között az egészségügyi állapotról szóló kérdőívnek az online gyógyszerrendelés folyamatába történő beillesztésével kapcsolatos kötelezettségre és a fizetett reklámszolgáltatás tilalmára vonatkozó különös szabályokat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

- 28 Amint az az előterjesztett kérdés szövegéből kitűnik, az lényegében a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam által az e szolgáltatás másik tagállamban letelepedett szolgáltatójára alkalmazott nemzeti szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozik.
- 29 E kérdés megválaszolása érdekében a jelen esetben elsősorban a 2000/31 irányelv rendelkezéseit kell figyelembe venni.
- 30 Ugyanis, először is, az ezen irányelv 1. cikkének együttesen értelmezett (1) és (2) bekezdésével összhangban az irányelv célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy biztosítja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását, a szükséges mértékben közelítve bizonyos, az említett szolgáltatásokra alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket.
- 31 Ezt követően ezen irányelv 2. cikkének a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontja úgy határozza meg az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatások[at]”, mint „bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás”, azzal, hogy – amint az a 2000/31 irányelv (18) preambulumbekkezdéséből következik – e szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel, így többek között az online áruértékesítést is.
- 32 Végül közelebbről a gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatásokat illetően a 2000/31 irányelv 1. cikkének (5) bekezdéséből következik, hogy az ilyen értékesítés nem szerepel az említett irányelv alkalmazási köréből kizárt tevékenységek között (lásd analógia útján: 2010. december 2-i Ker-Optika ítélet, C-108/09, EU:C:2010:725, 27. pont). A 2001/83 irányelvnek a gyógyszerek

információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztüli lakossági távértékesítéséről szóló 85c. cikke többek között a 2000/31 irányelv rendelkezéseire utal, és nem tiltja a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek távértékesítését, amelyek az alapügy kizárólagos tárgyát képezik.

- 33 Ebből következik, hogy a gyógyszerek olyan online értékesítése, mint amelyről az alapügyben szó van, a 2000/31 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak minősülhet, és ennél fogva ezen irányelv hatálya alá tartozhat az e szolgáltatásra alkalmazandó, az említett irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében vett „szabályozott terület” körébe tartozó követelményeket illetően.
- 34 A 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok csak az e rendelkezés a) és b) pontjában szereplő két együttes feltétel teljesülése esetén tehetnek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának elvétől történő eltérésre irányuló intézkedéseket a szabályozott területhez tartozó, az információs társadalommal összefüggő valamely szolgáltatás tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 83. és 84. pont). Az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdésének olyan értelmezése tehát, amely szerint a tagállamok jogosultak az elsődleges jog alapján igazolni az említett rendelkezésben előírt feltételeket nem teljesítő valamely követelményt, teljes mértékben megfosztja ez utóbbi rendelkezést a hatékony érvényesülésétől azzal, hogy végső soron szemben áll e terület e rendelkezés által megvalósított harmonizációjával (lásd analógia útján: 2015. június 16-i Rina Services és társai ítélet, C-593/13, EU:C:2015:399, 37. pont). E körülmények között az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozást nem kell az elsődleges jog, különösen az EUMSZ 34. cikk szempontjából értékelni.

Az elfogadhatóságról

- 35 Egyrészt a francia kormány az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatatlanságára hivatkozik annyiban, amennyiben e kérdés a 2000/31 irányelv rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik. Horizontális jellegű jogvitában ugyanis magánfél nem hivatkozhat egy irányelv rendelkezéseire egy másik magánféllel szemben annak érdekében, hogy megakadályozza az e rendelkezésekkel ellentétes nemzeti szabályozás alkalmazását. Ennél fogva az előterjesztett kérdés ezen aspektusa hipotetikus jellegű.
- 36 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje többek között a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben e kérdések valamely uniós jogi szabály értelmezésére vagy érvényességére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (lásd ebben az értelemben: 2015. június 16-i Gauweiler és társai ítélet, C-62/14, EU:C:2015:400, 24. pont; 2018. február 7-i American Express ítélet, C-304/16, EU:C:2018:66, 31. pont).
- 37 Az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor tagadhatja meg a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéséről való határozathozatalt, ha valamely uniós jogi szabály kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2015. június 16-i Gauweiler és társai ítélet, C-62/14, EU:C:2015:400, 25. pont; 2018. február 7-i American Express ítélet, C-304/16, EU:C:2018:66, 32. pont).
- 38 Kétségtől meg kell állapítani, hogy magánszemélyek egymás közötti jogvitáiban a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint maguk az irányelvek nem keletkeztethetnek magánszemélyekre vonatkozó kötelezettségeket, következésképpen azokra önmagukban nem is lehet magánszemélyekkel szemben hivatkozni. Mindazonáltal a Bíróság azt is többször megállapította, hogy a tagállamok irányelvből

eredő kötelezettsége az abban előírt eredmény elérésére, valamint azon feladatuk, hogy megtegyenek valamennyi megfelelő általános és különös intézkedést e kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében, a tagállamok minden hatóságára vonatkozik, beleértve hatáskörük keretén belül az igazságszolgáltatás szerveit is (2016. április 19-i DI ítélet, C-441/14, EU:C:2016:278, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 39 Ebből következik, hogy a nemzeti jog értelmezésére hivatott bíróságnak e jog alkalmazása során többek között figyelembe kell vennie e jog szabályainak összességét, és az e jog által elfogadott értelmezési módszereket kell alkalmaznia azért, hogy azt a lehető legnagyobb mértékben a szóban forgó irányelv szövege és célja alapján értelmezze, annak érdekében, hogy elérje az irányelv által meghatározott eredményt, és ily módon megfeleljen az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdésének (2016. április 19-i DI ítélet, C-441/14, EU:C:2016:278, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 E körülmények között nem tűnik ki nyilvánvalóan, hogy az előterjesztett kérdés, amennyiben a 2000/31 irányelvre vonatkozik, hipotetikus jellegű problémát vet fel.
- 41 Másrészt A arra hivatkozik, hogy a Francia Köztársaság nem tartotta tiszteletben a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdése b) pontjának második francia bekezdéséből eredő, az alapügy tárgyát képező korlátozó intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettséget.
- 42 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amennyiben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatóval szemben különböző tilalmakat vagy kötelezettségeket előíró nemzeti szabályozás ily módon korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát, az érintett tagállamnak az említett rendelkezés alapján előzetesen közölnie kell a Bizottsággal és a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállammal, hogy meg kívánja tenni a szóban forgó korlátozó intézkedéseket (2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 85. pont).
- 43 Egyébiránt a Bíróság korábban már kimondta, hogy az ilyen bejelentési kötelezettség olyan lényeges eljárási követelményt képez, amely igazolja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát korlátozó, nem közölt intézkedések magánszemélyekkel szembeni érvényesíthetlenségét (2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 94. pont).
- 44 Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 37. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. Márpedig e vélelem nem dönthető meg pusztán azon körülmény alapján, hogy az alapeljárásban részt vevő valamelyik fél egy bizonyos tényt vitat, amely fennállásának vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság, nem pedig a Bíróság feladata (lásd ebben az értelemben: 2006. december 5-i Cipolla és társai ítélet, C-94/04 és C-202/04, EU:C:2006:758, 26. pont; 2016. április 14-i Polkomtelt ítélet, C-397/14, EU:C:2016:256, 38. pont).
- 45 A fentiekből következik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 46 A jelen ítélet 28–34. pontjában kifejtett pontosításokra tekintettel, és annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása szempontjából hasznos választ lehessen adni, az utóbbi kérdését úgy kell értelmezni, hogy az lényegében arra irányul, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles

gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely:

- megtiltja az e gyógyszereket értékesítő gyógyszertárak számára, hogy az ügyfeleiket bizonyos eljárások és eszközök útján megkeressék, többek oly módon, hogy a gyógyszertárakon kívül reklámozási célból nagy mennyiségben postai küldeményeket küldenek és szórólapokat terjesztenek;
- megtiltja e gyógyszertárak számára, hogy arra irányuló promóciós ajánlatokat tegyenek, hogy a gyógyszerrendelés teljes árából – bizonyos összeg túllépése esetén – árengedményt nyújtanak;
- arra kötelezi az említett gyógyszertárakat, hogy egészségügyi kérdőívet illesszenek be az online gyógyszerrendelés folyamatába;
- megtiltja ugyanezen gyógyszertárak számára a keresőmotorok és ár-összehasonlítók fizetett reklámszolgáltatásának igénybevételét.

Az előterjesztett kérdés első részéről

- 47 Kérdésének első részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja e gyógyszertárak számára, hogy az ügyfeleiket bizonyos eljárások és eszközök útján megkeressék, többek oly módon, hogy a gyógyszertárakon kívül reklámozási célból nagy mennyiségben postai küldeményeket küldenek és szórólapokat terjesztenek.
- 48 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltató online értékesítési szolgáltatásai tekintetében sokoldalú és széles körű reklámkampányt folytat mind fizikai adathordozók, például postai küldemények vagy szórólapok útján, mind pedig internetes honlapján keresztül.
- 49 Az előterjesztett kérdés első részének megválaszolása érdekében először is meg kell állapítani, hogy a 2001/83 irányelvnek a gyógyszerek reklámozására vonatkozó VIII. és VIIIa. címét nem kell figyelembe venni.
- 50 Ugyanis, ahogyan arra a főtanácsnok az indítványának 52. pontjában rámutatott, a 2001/83 irányelvnek az említett címetek alkotó 86–100. cikke a reklámüzenet tartalmának és meghatározott gyógyszerek reklámozása módjának szabályozására irányul, de nem szabályozza a gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatások reklámozását.
- 51 Először is meg kell tehát vizsgálni, hogy a jelen ítélet 48. pontjában leírt reklámtevékenység a 2000/31 irányelv hatálya alá tartozik-e, annak alapján, hogy e tevékenységet fizikai vagy elektronikus adathordozó útján végzik-e.
- 52 E tekintetben a 2000/31 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak az említett irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében vett szabályozott területbe.

- 53 Az utóbbi rendelkezés szerint a „szabályozott terület” csak az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó követelményeket, és különösen, ahogyan ugyanezen irányelv (21) preambulumbekzdéséből kitűnik, az online reklámozásra vonatkozó követelményeket foglalja magában.
- 54 Márpedig az alapügyben szóban forgó reklámozást részben fizikai adathordozók útján végzik.
- 55 Mindemellett meg kell állapítani, hogy az ilyen reklám összességében és az alkalmazott konkrét eljárástól függetlenül arra irányul, hogy a potenciális fogyasztókat valamely gyógyszertár internetes oldalára vonzza, és előmozdítsa termékei online értékesítését.
- 56 A szolgáltatásnyújtó ilyen reklámtevékenysége tehát járulékos jellegű és elválaszthatatlan eleme a gyógyszerek azon online értékesítésére irányuló szolgáltatásának, amelynek folytán az gazdasági értelmét nyer.
- 57 E körülmények között mesterséges lenne a reklámozás online folytatott részét a „szabályozott területhez” tartozónak tekinteni, és a fizikai adathordozók útján megvalósuló reklámozást e területből kizárni.
- 58 Végeredményben ezt az értelmezést támasztja alá a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának i. alpontja, amely előírja, hogy a „szabályozott terület” az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység gyakorlásához kapcsolódó követelményekre vonatkozik, mint például a szolgáltató magatartásával, a szolgáltatás minőségével vagy tartalmával kapcsolatos követelmények, „ideértve a reklámozásra (...) alkalmazandókat is”.
- 59 A fentiekből következik, hogy függetlenül attól, hogy azt milyen fizikai vagy elektronikus adathordozón keresztül végzik, az olyan reklámtevékenység, mint amelyről az alapügyben szó van, az online értékesítési szolgáltatás járulékos és elválaszthatatlan részét képezi, és ezen oknál fogva teljes egészében a 2000/31 irányelv értelmében vett „szabályozott terület” körébe tartozik.
- 60 E körülmények között, másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az említett tevékenységet illetően a 2000/31 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján főszabály szerint nem korlátozhatja a másik tagállamból származó, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát.
- 61 A jelen esetben az olyan tilalom, mint amely az alapügy tárgyát képezi, és amelyet valamely tagállam ír elő, alkalmas arra, hogy korlátozza a valamely másik tagállamban letelepedett gyógyszertár azon lehetőségét, hogy az előbbi tagállamban található potenciális ügyfeleivel megismertesse magát, és népszerűsítse az áru online értékesítésére irányuló, az ez utóbbi részére kínált szolgáltatást.
- 62 Következésképpen az ilyen nemzeti szabályozást úgy kell tekinteni, mint amely az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad nyújtásának korlátozását foglalja magában.
- 63 A fentiekre tekintettel, harmadszor, a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében az e cikk (2) bekezdésétől eltérő intézkedéseket tehetnek, feltéve először is, hogy ezen intézkedések szükségesek a közrend, a közegészség védelme, a közbiztonság vagy a fogyasztóvédelem biztosításához, továbbá hogy ezen intézkedések az információs társadalommal összefüggő azon szolgáltatás ellen irányulnak, amely ténylegesen sérti e célokat, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti, végül pedig arányosak az említett célokkal.

- 64 A szükségességnek és az arányosságnak a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt feltételét illetően – amint arra a főtanácsnok az indítványának 122. pontjában rámutatott – a szóban forgó nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségének értékelése céljából figyelembe kell venni az EUMSZ 34. és EUMSZ 56. cikkekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, mivel e feltételek nagymértékben fedik azokat a feltételeket, amelyek tiszteletben tartásának az EUM-Szerződés e cikkeiben biztosított alapvető szabadságok bármilyen korlátozását alárendeli.
- 65 E tekintetben a francia kormány arra hivatkozik, hogy a gyógyszerészi szakma méltóságának védelme igazolja annak tilalmát, hogy a gyógyszereket orvosi rendelvény nélkül online értékesítő gyógyszertárak az ügyfélkörüket olyan tömegesen és intenzíven alkalmazott eljárások és eszközök útján keressék meg, mint amelyekről az alapügyben szó van.
- 66 Márpedig azon bizalmi viszony jelentőségére tekintettel, amelynek az egészségügyi szakember és betege között fenn kell állnia, valamely szabályozott szakma méltóságának védelme, amelyet a 2000/31 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése is tükröz, olyan közérdeken alapuló nyomós oknak minősül, amely igazolhatja a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének korlátozását (lásd ebben az értelemben: 2017. május 4-i Vanderborght ítélet, C-339/15, EU:C:2017:335, 67. és 68. pont).
- 67 E tekintetben a Bíróság többek között már kimondta, hogy a reklámok intenzív használata vagy agresszív promóciós célú üzenetek választása alkalmas arra, hogy károsan hasson az egészség védelmére, és sértse valamely egészségügyi szakma méltóságát (lásd analógia útján: 2017. május 4-i Vanderborght ítélet, C-339/15, EU:C:2017:335, 69. pont).
- 68 Mivel az alapügyben szóban forgó tilalom ily módon a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában, valamint végeredményben a 2001/83 irányelv 85c. cikkének (2) bekezdésében említett, a közegészség védelmére irányuló célkitűzést követi, ezt követően azt kell értékelni, hogy e tilalom alkalmas-e ezen cél megvalósításának biztosítására.
- 69 E tekintetben az alapügyben szereplő szabályozás, amely megtiltja az olyan szolgáltatónak, mint amelyről az alapügyben szó van, hogy erőteljes és intenzív reklámkampányt folytasson, a gyógyszertáron kívüli, fizikai és elektronikus adathordozók útján folytatott reklámkampányt is ideértve, alkalmasnak tűnik a gyógyszerészi szakma méltóságának védelmére irányuló cél, végső soron pedig a közegészség védelmére irányuló cél elérésére.
- 70 Ugyanis, amint azt a spanyol kormány helyesen állítja, az ilyen gyakorlat azzal a kockázattal jár, hogy a gyógyszereket az e szolgáltató által igénybe vett „piggyback-mailing” módszerrel érintett rendes fogyasztási cikkekhez hasonlónak tekintik. Ezenkívül a reklámprospektusok széles körű terjesztése a gyógyszerészi szakma kereskedelmi és üzleties imázsát közvetíti, amely alkalmas e szakma nyilvános megítélésének módosítására.
- 71 A szolgáltatásnyújtás szabadsága olyan korlátozásának szükségességével kapcsolatban, mint amely az alapügy tárgyát képezi, emlékeztetni kell arra, hogy az emberek egészsége és élete az első helyen áll az EUM-Szerződés által oltalmazott javak és érdekek között, és a tagállamok feladata eldönteni, hogy milyen szinten kívánják biztosítani a közegészség védelmét, és e szintet milyen módon kell elérni. Mivel e szint tagállamonként változhat, a tagállamok részére bizonyos mérlegelési mozgásteret kell engedni (2019. szeptember 18-i VIPA ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 71. pont).
- 72 A fentiekre tekintettel a Bíróság korábban már kimondta, hogy e mérlegelési mozgástértől függetlenül az olyan nemzeti jogszabály alkalmazásából eredő korlátozás, amely általános és abszolút módon tiltja az egészségügyi szakemberek által az egészségügyi tevékenységeik népszerűsítése érdekében alkalmazott minden reklámot, túllépi a közegészség és a valamely szabályozott szakma méltóságának védelméhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2017. május 4-i Vanderborght ítélet, C-339/15, EU:C:2017:335, 72. és 75. pont).

- 73 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szóban forgó tilalom nem vezet-e ahhoz, hogy megakadályozza az alapügyben szóban forgó szolgáltatót abban, hogy a gyógyszertárán kívül bármilyen reklámtevékenységet folytasson, függetlenül annak hordozójától vagy terjedelmétől. Ha ez lenne a helyzet, ez a tilalom meghaladná a kitűzött célok megvalósításának biztosításához szükséges mértéket.
- 74 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az előterjesztett kérdés első részére azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy az ügyfeleiket bizonyos eljárások és eszközök útján megkeressék, többek között oly módon, hogy a gyógyszertárakon kívül reklámozási célból nagy mennyiségben postai küldeményeket küldenek és szórólapokat terjesztenek, azzal a feltétellel azonban, hogy ez nem vezet ahhoz, hogy megakadályozza a szóban forgó szolgáltatót abban, hogy a gyógyszertárán kívül bármilyen reklámtevékenységet folytasson, függetlenül annak hordozójától vagy terjedelmétől, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Az előterjesztett kérdés második részéről

- 75 Kérdésének második részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy arra irányuló promóciós ajánlatokat tegyenek, hogy a gyógyszerrendelés teljes árából – bizonyos összeg túllépése esetén – árengedményt nyújtanak.
- 76 A jelen esetben a valamely tagállam által előírt olyan tilalom, mint amely az alapügy tárgyát képezi, korlátozza a más tagállamban letelepedett gyógyszertár azon lehetőségét, hogy az előbbi tagállamban lakóhellyel rendelkező érintett személyeket magához vonzza, és az általa ott kínált online értékesítési szolgáltatást vonzóbbá tegye.
- 77 Ebből következik, hogy az ilyen tilalmat úgy kell tekinteni, hogy az az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának a 2000/31 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett korlátozásával jár.
- 78 Következésképpen az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően meg kell vizsgálni, hogy e tilalom az e rendelkezésben említett célt szolgálja-e, és alkalmas-e annak biztosítására, továbbá nem haladja-e meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 79 Először is a francia kormány megjegyzi, hogy az alapügyben szóban forgó tilalom a gyógyszerek túlzott vagy nem megfelelő fogyasztásának megakadályozására irányul.
- 80 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e cél hozzájárul az egészségvédelem magas szintjének megvalósításához (lásd ebben az értelemben: 2009. május 19-i Apothekerkammer des Saarlandes és társai ítélet, C-171/07 és C-172/07, EU:C:2009:316, 32–34. pont).
- 81 Továbbá, mivel az olyan promóciós ajánlatok, mint amelyekről az alapügyben szó van, alkalmasak arra, hogy arra ösztönözzék az érdekelteket, hogy gyógyszereket vásároljanak, és adott esetben azokból túl sokat fogyasszanak, meg kell állapítani, hogy az ilyen ajánlatok tilalma alkalmas a közegészség védelmére irányuló cél biztosítására.

- 82 Végül, ami e tilalom szükségességét illeti, A úgy véli, hogy az valójában minden árendedményt olyannak tekint, mint amely túlzott gyógyszerfogyasztásra buzdít, mivel nem határoz meg olyan küszöbértéket, amelytől kezdve valamely promóciós ajánlatot túlfogyasztást eredményezőnek kell tekinteni. Egyébiránt az említett tilalom a drogériai termékekre is vonatkozik.
- 83 E tekintetben, és mivel a Bíróság nem rendelkezik elegendő információval a promóciós ajánlatok tilalmának alkalmazását meghatározó pontosabb feltételek esetleges fennállását, és különösen azon kérdést illetően, hogy e tilalom kizárólag gyógyszerek vagy a drogériai termékek promóciójára is vonatkozik-e, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a szóban forgó tilalmat konkrétan hogyan alkalmazzák, és hogy az ilyen alkalmazás adott esetben meghaladja-e a közegészség védelméhez szükséges mértéket.
- 84 A fenti megfontolásokból következik, hogy az előterjesztett kérdés második részére azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy arra irányuló promóciós ajánlatokat tegyenek, hogy a gyógyszerrendelés teljes árából – bizonyos összeg túllépése esetén – árendedményt nyújtanak, azzal a feltétellel azonban, hogy az ilyen korlátozás kellően meghatározott, és különösen kizárólag a gyógyszerekre, nem pedig az egyszerű drogériai termékekre irányul, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Az előterjesztett kérdés harmadik részéről

- 85 Kérdésének harmadik részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely arra kötelezi az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárakat, hogy egészségügyi kérdőívet illesszenek be az online gyógyszerrendelés folyamatába.
- 86 A jelen esetben az érintett nemzeti szabályozás a beteg által valamely gyógyszertár internetes oldalán feladott első gyógyszerrendelés jóváhagyását online egészségügyi kérdőív előzetes kitöltésétől teszi függővé.
- 87 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának i. alpontja értelmében a „szabályozott terület” magában foglalja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység folytatásával, különösen a szolgáltatás tartalmával kapcsolatos követelményeket, a szerződésekre alkalmazandókat is ideértve.
- 88 Tekintettel arra, hogy az alapügy tárgyát képező intézkedés meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére vonatkozó szerződést meg lehet kötni, valamint azt, hogy milyen módon kell a gyógyszerész értékesítési és tanácsadási tevékenységét online gyakorolni, azt a 2000/31 irányelv értelmében vett „szabályozott terület” körébe tartozónak kell tekinteni.
- 89 Következésképpen alkalmazni kell a 2000/31 irányelv 3. cikkének (2) bekezdését, amely szerint az online gyógyszerértékesítési szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam főszabály szerint nem korlátozhatja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

- 90 Márpedig az olyan intézkedés, mint amelyről az alapügyben szó van, nyilvánvalóan visszatartó hatást gyakorolhat a gyógyszereket online vásárolni kívánó betegekre, és ennek következtében ilyen korlátozásnak minősül.
- 91 Következésképpen, ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően meg kell vizsgálni, hogy az ilyen intézkedés az e rendelkezésben említett célt követi-e, és alkalmas-e annak biztosítására, továbbá nem haladja-e meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 92 Először is az említett intézkedés igazolása érdekében a francia kormány arra a célra hivatkozik, hogy személyre szabott tanácsadást kell biztosítani a beteg részére a gyógyszerek nem megfelelő felhasználásával szembeni védelme érdekében.
- 93 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Bíróság korábban már elismerte, hogy a közegészség védelmére irányuló ilyen cél jogszerű (lásd ebben az értelemben: 2003. december 11-i Deutscher Apothekerverband ítélet, C-322/01, EU:C:2003:664, 106. pont).
- 94 Kétségtelen, hogy a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek fogyasztása főszabály szerint nem jelent az orvosirendelvény-köteles gyógyszerek fogyasztásához kapcsolódókhöz hasonló kockázatokat (lásd ebben az értelemben: 2020. június 11-i ratiopharm ítélet, C-786/18, EU:C:2020:459, 36. pont). Mindazonáltal nem zárható ki, hogy bizonyos kockázatok a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek használatához is kapcsolódnak.
- 95 Az alapügy tárgyát képező intézkedés tehát a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett, a közegészség védelmére irányuló célt követi.
- 96 A francia kormány arra hivatkozik, hogy olyan orvosi kérdőívre van szükség, mint amelyről az alapügyben szó van, mivel az érintett gyógyszerész a beteget nem a gyógyszertárban fogadja, és így nem tud vele közvetlenül beszélni. Következésképpen nem tud saját kezdeményezésére tanácsot adni neki. E körülmények között meg kell állapítani, hogy e kérdőív lehetővé teszi számára, hogy jobban megismerje az érintett beteget, és esetleges ellenjavallatok felismerése révén biztosítsa számára a legmegfelelőbb gyógyszerek kiadását.
- 97 E megfontolások ugyanis lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az alapügy tárgyát képező intézkedés alkalmas a beteg egészségének védelmére.
- 98 Végül az ilyen intézkedés szükséges jellegét illetően A arra hivatkozik, hogy a gyógyszerkiadás helyes gyakorlatáról szóló rendelet már biztosítja, hogy a betegek személyre szabott tanácsadásban részesülhessenek, annak előírása révén, hogy az online gyógyszertárak megadják számukra annak lehetőségét, hogy a gyógyszerésszel távolról interaktív kommunikációt folytassanak. A egyébiránt megjegyzi, hogy a gyógyszereknek az internetes oldalán keresztül az érdekelt által megrendelt mennyiségeit különböző paraméterek, így többek között az érdekelt korábbi megrendelése alapján eseti alapon ellenőrzik. Ezek az ellenőrzések elegendőek a gyógyszerek nem megfelelő használata kockázatának megelőzésére. Az alapügy tárgyát képező intézkedés tehát meghaladja a szükséges mértéket.
- 99 Mindazonáltal a Bíróság korábban már megállapította, hogy az interneten található, az ügyfél által, a gyógyszer vásárlása előtt használandó interaktív elemek számának növelése az online gyógyszer-értékesítés tilalmához képest az áruk szabad mozgását kevésbé korlátozó alternatívaként elfogadható intézkedést jelent, amely lehetővé teszi az online vásárolt gyógyszerek helytelen használata kockázatának csökkentésére irányuló célkitűzés ugyanolyan hatékony elérését (lásd ebben az értelemben: 2003. december 11-i Deutscher Apothekerverband ítélet, C-322/01, EU:C:2003:664, 112–114. pont).

- 100 Ezen ítélezési gyakorlatra, valamint a tagállamok számára elismert és a jelen ítélet 71. pontjában felidézett mérlegelési mozgástérre tekintettel úgy tűnik, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, nem lépi túl az elérni kívánt cél megvalósításának biztosításához szükséges mértéket.
- 101 Ezenkívül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 148. pontjában rámutatott, a beteg azon lehetősége, hogy a rendelésének leadása előtt konzultáljon a gyógyszerésszel, még az érintett által vásárolt mennyiségek ellenőrzésével együttesen sem jelent ugyanolyan hatékony eszközt, mint a betegre vonatkozó információk előzetes begyűjtése útján történő ellenőrzés.
- 102 A fentiekből következően az előterjesztett kérdés harmadik részére azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely arra kötelezi az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárakat, hogy egészségügyi kérdőívet illesszenek be az online gyógyszerrendelés folyamatába.

Az előterjesztett kérdés negyedik részéről

- 103 Kérdésének negyedik részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárak számára a keresőmotorok és ár-összehasonlító fizetett reklámszolgáltatásának igénybevételét.
- 104 Az ilyen szabályozás alkalmas arra, hogy korlátozza a gyógyszertár azon lehetőségeit, hogy a valamely más tagállamban lakó potenciális vevők körében ismertesse meg magát, és hogy népszerűsítse az ez utóbbiak részére kínált online értékesítési szolgáltatást.
- 105 E körülmények között az említett szabályozást úgy kell tekinteni, mint amely az információk társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát érintő olyan korlátozást tartalmaz, amely eltér a 2000/31 irányelv 3. cikkének (2) bekezdéséből eredő főszabályszerű tilalomtól.
- 106 Ennélfogva ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó tilalom az e rendelkezésben meghatározott valamely célt követi-e, és hogy alkalmas-e ezen cél biztosítására, továbbá nem haladja-e meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 107 Amint azt a Bíróság előtti tárgyaláson jelezte, úgy tűnik, hogy a francia kormány a keresőmotorok és ár-összehasonlító fizetett reklámszolgáltatásai igénybevételének tilalmát azzal a kockázattal igazolja, hogy az hatással van a gyógyszertáraknak az ország egész területén való kiegyensúlyozott elosztására, mivel az ilyen reklám alkalmas arra, hogy a gyógyszerek értékesítését a jelentős méretű gyógyszertárak kezébe összpontosítsa.
- 108 E tekintetben a Bíróság korábban már elismerte, hogy a lakosság biztonságos és színvonalas gyógyszerellátása biztosításának célja igazolhatja a tagállamok közötti kereskedelem korlátozását, mivel hozzájárul az emberek egészségének és életének védelméhez (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 18-i VIPA-ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 109 Mivel az alapügyben szóban forgó tilalom így a közegészség védelmének a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett célját követi, azt kell értékelni, hogy alkalmas-e ezen cél megvalósításának biztosítására, és hogy nem haladja-e meg az ehhez szükséges mértéket.

- 110 A Bíróság korábban már kimondta, hogy amikor bizonytalanság tapasztalható a közegészséget érintő kockázatok fennállását vagy azok jelentőségét illetően, akkor a tagállam annak bevárása nélkül meghozhatja a védőintézkedéseket, hogy e kockázatok ténylegessége teljes mértékben bizonyossá válna. Ezenkívül az érintett tagállam meghozhatja különösen azokat az intézkedéseket, amelyek – amennyire csak lehetséges – csökkentik a közegészségre gyakorolt kockázatot, a lakosság gyógyszerekkel való biztonságos és színvonalas ellátásához kapcsolódó kockázatot is ideértve (2019. szeptember 18-i VIPA-ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 111 A fentiekre tekintettel, minden konkrét esetben a tagállamoknak kell bizonyítaniuk többek között a valamely alapvető szabadságtól való, általuk elfogadott eltérés alkalmasságát és szükséges jellegét (2019. szeptember 18-i VIPA-ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 69. és 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 112 Márpedig meg kell állapítani, hogy a francia kormány a jelen ítélet 107. pontjában említett általános állítását semmilyen konkrét bizonyítékkal nem támasztotta alá. Ezen állítás ennél fogva nem felel meg az előző pontban kifejtett bizonyítási követelménynek.
- 113 Következésképpen, a kérdést előterjesztő bíróság köteles tárgyilagosan megvizsgálni, hogy az adott esetben előtte előterjesztett bizonyítékok alapján észszerűen úgy lehet-e tekinteni, hogy a választott eszközök alkalmasak a követett célkitűzések megvalósítására, valamint hogy az utóbbiakat el lehet-érni kevésbé korlátozó intézkedésekkel (lásd analógia útján: 2019. szeptember 18-i VIPA-ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 114 Ebből következik, hogy az előterjesztett kérdés negyedik részére azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárak számára a keresőmotorok és ár-összehasonlító fizetett reklámszolgáltatásának igénybevételét, kivéve ha a kérdést előterjesztő bíróság előtt megfelelően bizonyítást nyer, hogy az ilyen szabályozás alkalmas a közegészség védelmére irányuló cél megvalósításának biztosítására, és nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 115 A fenti megfontolások összességére figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy
- azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy az ügyfeleiket bizonyos eljárások és eszközök útján megkeressék, többek oly módon, hogy a gyógyszertárakon kívül reklámozási célból nagy mennyiségben postai küldeményeket küldenek és szórólapokat terjesztenek, azzal a feltétellel azonban, hogy ez nem vezet ahhoz, hogy megakadályozza a szóban forgó szolgáltatót abban, hogy a gyógyszertárán kívül bármilyen reklámtevékenységet folytasson, függetlenül annak hordozójától vagy terjedelmétől, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata;
 - azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy arra irányuló promóciós ajánlatokat tegyenek, hogy a gyógyszerrendelés teljes árából – bizonyos összeg túllépése esetén – árengedményt nyújtanak, azzal a feltétellel azonban, hogy az ilyen korlátozás kellően meghatározott, és különösen kizárólag a gyógyszerekre, nem pedig az egyszerű drogériai termékekre irányul, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata;

- azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely arra kötelezi az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárakat, hogy egészségügyi kérdőívet illesszenek be az online gyógyszerrendelés folyamatába;
- azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárak számára a keresőmotorok és ár-összehasonlítók fizetett reklámszolgáltatásának igénybevételét, kivéve ha a kérdést előterjesztő bíróság előtt megfelelően bizonyítást nyer, hogy az ilyen szabályozás alkalmas a közegészség védelmére irányuló cél megvalósításának biztosítására, és nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

A költségekről

¹¹⁶ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) úgy kell értelmezni, hogy

- azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy az ügyfeleiket bizonyos eljárások és eszközök útján megkeressék, többek oly módon, hogy a gyógyszertárakon kívül reklámozási célból nagy mennyiségben postai küldeményeket küldenek és szórólapokat terjesztenek, azzal a feltétellel azonban, hogy ez nem vezet ahhoz, hogy megakadályozza a szóban forgó szolgáltatót abban, hogy a gyógyszertárán kívül bármilyen reklámtevékenységet folytasson, függetlenül annak hordozójától vagy terjedelmétől, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata;
- azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja a gyógyszertárak számára, hogy arra irányuló promóciós ajánlatokat tegyenek, hogy a gyógyszerrendelés teljes árából – bizonyos összeg túllépése esetén – árengedményt nyújtanak, azzal a feltétellel azonban, hogy az ilyen korlátozás kellően meghatározott, és különösen kizárólag a gyógyszerekre, nem pedig az egyszerű drogériai termékekre irányul, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata;
- azzal nem ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely arra kötelezi az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárakat, hogy egészségügyi kérdőívet illesszenek be az online gyógyszerrendelés folyamatába;

- azzal ellentétes, ha a nem orvosirendelvény-köteles gyógyszerek online értékesítésére irányuló szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállam az e szolgáltatást nyújtó, egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatóra olyan nemzeti szabályozást alkalmaz, amely megtiltja az ilyen gyógyszereket értékesítő gyógyszertárak számára a keresőmotorok és ár-összehasonlítókat fizetett reklámszolgáltatásának igénybevételét, kivéve ha a kérdést előterjesztő bíróság előtt megfelelően bizonyítást nyer, hogy az ilyen szabályozás alkalmas a közegészség védelmére irányuló cél megvalósításának biztosítására, és nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

Aláírások